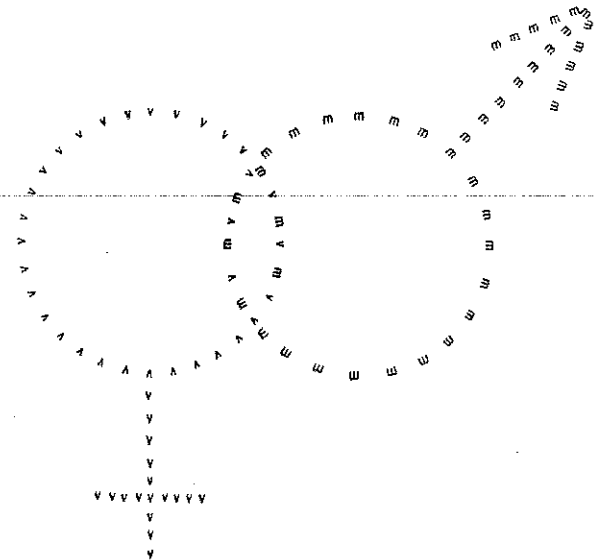

veerle
en
jean marc

In de Sint-Martinuskerk op 12 mei 1989 om 15.00 h met de zegen van
E.H. Marnix GALLE

- Intredemuziek : J. Haydn, Strijkkwartet in F,
Serenade Andante Cantabile.

- Welkomstwoord :

Zoveel mensen voor mij. Vooraan twee die verdacht dicht bij elkaar zitten en die jullie oprecht welkom willen heten. Daar een paar lieve ouders en familieleden en aan deze kant een ander paar en een hele rij broers en zussen van me. En als ik dan ook de rest bekijk, moet ik zeggen dat dit geen toeval kan zijn.

Vandaag betekent het einde van twee levens onder het ouderlijke dak, het einde van een al dan niet kommerloze periode waar de basis werd gelegd van de eigenheid van twee mensen die van elkaar houden. En om deze reden getuigt deze viering van een dankbaarheid tegenover de mensen die veerle en jean marc echt hielpen opgroeien tot zelfstandige individuen.

Maar naast de betekenis van het huwelijksfeest als een dankbaar afscheid, omvat vandaag een nog diepere vreugde in het feit dat zij hier een liefdeskoppel zijn. En dat houdt in dat zij samen wensen mee te bouwen aan een wereld zoals we die allemaal wel stilletjes dromen : een wereld van evenwaardigheid, vriendschap, samenhang, geloof, hoop en vooral liefde.

Evenwaardigheid omdat jean marc een man en veerle een vrouw is, maar ze door aanvulling voor elkaar meer kunnen worden dan ze door hun kennis en beperktheid zijn.

Vriendschap omdat niemand altijd even zot verliefd is en de dagdagelijkse sleur automatisch vervreemdt terwijl veerle en jean marc dit weten maar vast besluiten er altijd voor elkaar te zijn, zoveel mogelijk als een zot verliefd stel maar in moeilijke tijden op zijn minst in innige vriendschap.

Samenhang opdat veerle en jean marc als één massief blok naast elkaar zouden staan om hun idealen zo goed mogelijk te bewerkstelligen.

Geloof omdat het zinvolle van de huwelijkskeuze niet louter menselijk is maar deel uitmaakt van de hogere persoonlijke kracht die ons elk van energie voorziet.

Hoop omdat veerle en jean marc boven hun twijfels of het nog verantwoord is een kind ter wereld te brengen de mensheid een toekomst willen geven en daarom alles in het werk zullen stellen om een liefhebbende vader en moeder te zijn alsook een thuis voor eenzamen en hulpbehoevenden.

Liefde omdat deze mensen niet zomaar met elkaar verder gaan, maar het voetspoor volgen van de ouderen die hen voorgingen in trouwe verbondenheid vanuit de fundamentele levenskeuze voor een eenheid die hen beiden overstijgt.

En tenslotte, ja heel tenslotte, vooral liefde omdat liefde veel meer is dan er in werkelijkheid kan zijn.

- Welkomstwoord door de priester

- Schuldbelijdenis :

leer mij jou vergeving vragen
 voor mijn minder mooie dagen
 in 't geloof dat jij me ruimte schenkt
 en me niet in zwakte krenkt

Allen : Heer, ontferm u

steun mij in mijn drang naar vrede
 sterk de brug van mijn gevoel naar rede
 wees aanwezig in de positieve kracht
 waarmee 't geluk naar deze mensen lacht

Allen : Heer, ontferm u

toon mij met uw licht wat liefde is
 geef de richting als ik mij hierin vergis
 vang mij op aan 't einde van mijn kracht
 zodat ik meer sterkte ken dan nacht

Allen : Heer, ontferm u

[Achtergrondmuziek : M. Colombier, Emmanuel]

- Openingsgebed- Eerste lezing :

Al spreek ik met de tongen van engelen en mensen : als ik de liefde niet heb, ben ik niet meer dan klinkend koper of een schelle cymbaal. Al heb ik de gave der profetie, al ken ik alle geheimen en alle wetenschap, al heb ik het volmaakte geloof dat bergen verzet : zonder liefde ben ik niets.

Al deel ik heel mijn bezit uit, al geef ik mijn lichaam prijs aan de vuurdood : als ik de liefde niet heb, baat het mij tot niets.

De liefde is lankmoedig en goedertieren : de liefde is niet afgunstig, zij praalt niet, zij beeldt zich niets in. Zij geeft niet om de schone schijn, zij zoekt niet wat haar niet aangaat, zij laat zich niet kwaad maken en rekent het kwade niet aan.

Zij verheugt zich niet over onrecht, maar vindt haar vreugde in de waarheid. Alles verdraagt zij, alles gelooft zij, alles hoopt zij, alles duldt zij. De liefde vergaat nooit. De gave der profetie zal verdwijnen, tongen zullen verstommen, de kennis zal een einde nemen. Want ons leren is stukwerk en stukwerk ons verkondigen. Maar wanneer het volmaakte komt, heeft het onvolmaakte afgedaan.

Toen ik een kind was, sprak ik als een kind, voelde ik als een kind, dacht ik als een kind. Nu ik man geworden ben, heb ik het kinderlijke afgelegd. Momenteel zien wij in een spiegel, onduidelijk maar dan van aangezicht tot aangezicht. Nu ken ik slechts ten dele, maar dan zal ik ten volle kennen zoals God mij kent.

Geloof, hoop en liefde : zij blijven de grote drie. Maar onder hen is liefde de grootste.

Naar : 1e brief van Paulus aan de Korinthiërs, Hfdstk. 13.

- Muziek : M. Cools : Er was een tijd.

er was een tijd dat wij elkaar nog niet kenden
dat jij een meisje en ik een jongen was
eentje aan weerszij van die bonte bende
die liep te stoeien door het zomergras
maar op een dag volgden wij bei dezelfde witte vlinder
telden wij bei de blaadjes van dezelfde bloem
sindsdien stoeit er aan weerszij eentje minder
en 't is sindsdien dat ik je voornaam noem (bis)

er kwam een tijd dat wij elkaar beter kenden
dat jij mijn meisje en ik jouw jongen was
we zwierven blij van Lommel tot Oostende
en voor het eerst dronken wij uit hetzelfde glas
en elke dag volgden wij bei dezelfde witte vlinder
telden wij bei de blaadjes van dezelfde bloem
wij werden stil en stoeiden alsmaar minder
en 't is sindsdien dat ik je liefste noem (bis)

er kwam een tijd dat wij elkaar zo goed kenden
dat wij geen uur meer weken van elkaar
waarbij zich d'een zo goed aan d'ander wende
dat wij elkaar verstaan met een gebaar
en elke dag volgen wij nog dezelfde witte vlinder
tellen wij nog de blaadjes van dezelfde bloem
ik hou van jou veel meer al zeg ik minder
al droom ik meer je naam dan ik hem noem (bis)

en komt de tijd dat een 't gelaat moet wenden
naar 't ander land waarvan geen wederkeert
hij zegge daar hoe goed wij elkaar kenden
ik wed men laat zo'n liefde ongedeerd
en op een dag volgen we weer dezelfde witte vlinder
tellen we weer de blaadjes van dezelfde bloem
als jij bij mij bent dan vrees ik t'einde minder
het is zo goed als ik je voornaam noem (bis)

- Tweede lezing : [naar de bergrede van Jezus volgens Mattheus]

Gelukkig ben je als je arm durft zijn,
want je zult ervaren wat vrede en gerechtigheid is.

Gelukkig ben je als je kunt huilen,
want je zult getroost worden.

Gelukkig ben je als je klein en ontvankelijk leert leven,
want er zal je veel geschonken worden.

Gelukkig ben je als je hongert en dorst naar gerechtigheid,
want je zult weten wat vervulling is.

Gelukkig ben je als je kunt vergeven,
want ook aan jou zal vergeven worden.

Gelukkig ben je als je hard zoekt naar waarachtigheid,
want je zult weten waar en wie God is.

Gelukkig ben je als je vrede sticht om je heen,
want ze zullen in jou een mens van liefde herkennen.

Gelukkig ben je als ze je vervolgen omdat je voor recht-
geaardheid vecht,
want een land van vrede en gerechtigheid wacht op je.

Gelukkig ben je als je je laat uitlachen, kwellen en van al-
lerlei kwaad beschuldigen om mijnentwil, verheug je daarom,
want groots is je geluk, vandaag en in de toekomst.

- Geloofsbelijdenis :

[naar F. CROMPHOUT]

Lezer : Ik zal niet geloven
in het recht van de sterkste
in de taal van puur geweld
in de macht van de machtigen

Allen : Maar ik wil geloven
in het recht van de mens
in de open hand
in de kracht van de overtuiging

Lezer : Ik zal niet geloven
in ras of rijkdom
in voorrechten
in een onveranderlijke orde

Allen : Maar ik wil geloven
dat alle mensen mensen zijn
dat de orde van het onrecht
de wanorde is

Lezer : Ik zal niet geloven
dat ik niets te maken heb
met wat ver
van hier gebeurt

Allen : Maar ik wil geloven
dat de hele wereld mijn huis is
dat allen oogsten van het veld
van wat allen gezaaid hebben

Lezer : Ik zal niet geloven
dat liefde begoocheling is
vriendschap onbetrouwbaar
en alle woorden leugens zijn

Allen : Maar ik wil geloven
in de liefde die verdraagt
in de weg van mens tot mens
in een woord dat zegt wat het zegt

Lezer : Ik zal niet geloven
dat oorlog
onvermijdelijk is
en vrede onbereikbaar

Allen : Maar ik wil geloven
in de kleine dood
in de nacht van de goedheid
in de vrede op aarde

Lezer : Ik zal niet geloven
dat alle moeite vergeefs is
dat de droom van de mensheid droom blijft
en de dood het einde zal zijn

Allen : Maar ik durf dromen
in de nieuwe mens in de eeuwige droom
een nieuwe hemel een nieuwe aarde
waar gerechtigheid zal wonen

- Huwelijksluiting ; [achtergrondmuziek : J. Pachelbell, Kanon und Gigue]

priester : veerle en jean marc,
meer dan drie jaren geleden begonnen jullie aan de liefdevolle zoektocht naar elkaar en vandaag wensen jullie deze inzet in een vaste vorm te gieten. Jullie kunnen niet vooruitzien maar het is jullie wens deze roeping om te zetten in een doelgerichte en opbouwende liefde. Zijn jullie hier vandaag elk apart als vrije mensen, bewust en eerlijk in gevoel naar deze kerk gekomen om elkaars man en vrouw te worden en te blijven ?

koppel : (keuzemogelijkheid)

priester : Zijn jullie bereid om, vanuit jullie gezamenlijke wens te huwen, liefdevol met elkaar om te springen en jullie verschillend-zijn als man en vrouw niet als bron van ergernis maar als uitbreidingsmogelijkheid van jezelf aan te wenden ?

koppel : (keuzemogelijkheid)

priester : Willen jullie dan nu elkaar de hand geven als teken van eenheid en samen voor familie, vrienden, kennissen alsook voor Go(e)d jullie belofte van trouwen uitspreken ?

veerle : marc,
ik zou graag jouw vrouw worden,
als je gezond bent, beloof ik je lief te hebben,
als je ziek en verdrietig bent, beloof ik je te koesteren,
als je oud en stil bent, beloof ik je mijn zachtheid en begrip,

en als jij heen zal gaan, beloof ik jouw liefde te blijven dragen,
ik wil samen met jou door dit leven gaan, getuigend van de liefde die tussen ons woont.

jean marc : veerle,
ik wil je man zijn op een positieve en trouwvolle manier,
als de zon schijnt, wil ik haar stralen aan jou geven,
als het regent, zullen ook mijn wangen met tranen besprenkeld zijn,
en samen met jou wens ik creatief te zijn in de vruchtbaarheid van onze relatie,
terwijl zelfs de dood mij niet van jou zal scheiden.

- Kerkelijke bevestiging :

Voortaan zal de kerkgemeenschap jullie beschouwen als gehuwden. U allen hier aanwezig neem ik tot getuigen. Wat God verbonden heeft, zal de mens niet scheiden.

- Zegening van de ringen :

Jullie hebben voor speciale ringen gekozen, cirkelvormig aan de binnenzijde, vierkant aan de buitenzijde. Moge deze persoonlijke symboliek van een zuivere liefde, gedragen door een diepgewortelde vriendschap, van blijvende positieve invloed zijn op jullie huwelijk.

jean marc : veerle,
aanvaard deze ring als teken van mijn liefde en
trouw

veerle : marc,
aanvaard deze ring als teken van mijn liefde en
trouw

- Zegening van de huwelijkskaars en uitstraling van het licht

- Voorbeden :

Priester : Laat ons op dit moment eens stilstaan bij de in-
tenties die ons nauw aan het hart liggen.

Lezer : Voor de eigen weg die veerle en jean marc gekozen
hebben en die ze vanaf vandaag samen zullen be-
wandelen en voor de mensen die ze op die weg zul-
len ontmoeten.

Dat hun levensweg recht en raak mag zijn als een
laserlicht maar getemperd door het krachtveld van
hun vrienden.

Dat hij lang mag duren, ver in jaren maar niet
uitputtend in geloof en hoop.

Dat hij geplaveid mag zijn met vreugde, vooral
vreugde om wat ze doen voor anderen.

Dat hij boeiend mag zijn en mooi maar niet zo
verblindend dat het land en de mensen ernaast in
de schaduw zouden vallen.

Dat hij bezaaid mag zijn met de rozen van de
liefde en hen zo leidt naar hun en onze uiteinde-
lijke bestemming :

De wijd open armen van onze krachtbron.

Laat ons bidden.

Allen : Wij bidden u, verhoor ons, Heer.

- Offerande :

Muziek : J. Pearson, Sleepy Shores;
R. Clayderman, Ballade pour Adeline.

+ Offerandegang

+ Aanbreng van de gaven

- Gebed over de gaven

- Prefatie → K.L.A.V.E.R

- Sanctus

Muziek : N. Diamond, Anthem

- Tafelgebed

- Onze Vader

- Huwelijkszegen :

Heer,
uit uw hand begon het leven.

In het begin van alles schiep u hemel en aarde.
Wij waren klei maar uit uw liefde bracht u ons als mens tot
leven. Een mens naar uw beeld en gelijkenis, rechtvaardig-
heid en onmetelijke goedheid ervarend om zelf zorgzaam en
goed te zijn, een wezen in staat om lief te hebben.

Gelijkwaardig aan de man werd de vrouw geschapen, opdat zij
samen één zouden worden. Zo zijn Jean Marc en veerle 'Ish'
en 'Isha' van deze tijd. Ook zij vragen uw zegen om één van
lichaam en geest te mogen worden.

Zegen hun mond dat ze naast liefdegevende woorden ook in
staat mogen blijven om voor de zwakken en verdrukten op te
komen.

Zegen hun ogen opdat ze naast tedere blikken waakzaam aan de
verblindende van materiële gemakzucht weerstaan.

Zegen hun schouders opdat ze naast zachte steun krachtig ge-
noeg blijven om alle tegenspoed te torsen.

Zegen hun armen opdat ze naast warme omarming ook bereid
zijn de lasten van het leven te dragen.

Zegen hun handen opdat ze naast stevige handdrukken ook vol-
doende beheerst blijven om fijngevoelig in omgang en gesprek
te zijn.

Zegen hun bekken dat ze naast liefdevolle koestering ook sa-
men verantwoord zwanger mogen worden.

Zegen hun voeten en benen dat ze naast nederigheid niet zul-
len versagen standvastig te blijven wanneer vluchten gemak-
kelijker is.

- Vredeswens

- Communie

Muziek : J. Galway, Cherry Blossoms Time
J. Galway, Annie's Song, arranged for flute

- Slotgebed en zegen

- Ondertekening van het boek

Muziek bij het buitengaan : L. van Beethoven, Ode an die Freude.

wij danken u

Kees de & ^{ny}Joey Marc